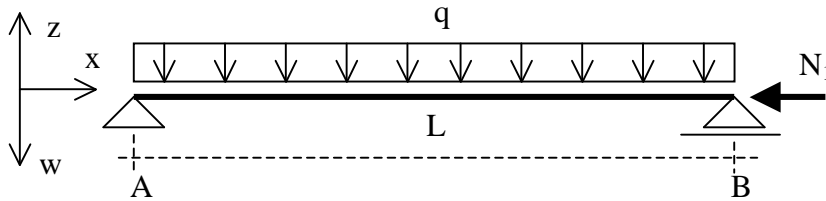

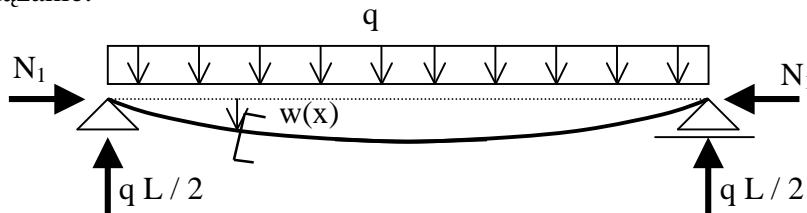
Odstępując od zasady zeszywnienia obliczyć maksymalne ugięcie i maksymalny moment zginający w belce wolnopodpartej, na całej długości obciążonej stałym q (obc. „prostokątne”) i siłą ściskającą N_1 .

Dane: q, N_1, E, J_y, L Szukane: f, M_{\max}

Uwaga: Rozwiązanie będzie dotyczyło ściskania i zginania w płaszczyźnie $x-z$. Poza tym trzeba sprawdzić czy w płaszczyźnie $x-y$ nie dojdzie do wyoboczenia, – czyli czy obciążenie N_1 jest mniejsze od siły krytycznej wyliczonej dla smukłości $\lambda = L_w / i_z$

Rozwiązanie:

Odstępując od zasady zeszywnienia postulujemy, że pojawiające się ugięcia mają wpływ na siły przekrojowe, więc w miejscu o współrzędnej x moment zginający M w środku przekroju poprzecznego ugiętego pręta („klamerka”) wynosi:

$$M(x) = \frac{qL}{2}x - q\frac{x^2}{2} + N_1 w(x) \quad (1)$$

Odstąpienie od zasady zeszywnienia spowodowało, że w równaniu (1) pojawił się ostatni człon: $N_1 w(x)$. Uproszczoną zależność pomiędzy krzywizną a momentem zginającym zapiszemy:

$$w''(x) = -M(x)/(E J_y) \quad (2)$$

Wstawiając wzór (1) do (2) i przenosząc $w''(x)$ i $w(x)$ na jedną stronę mamy:

$$w''(x) + \frac{N_1}{E J_y} w(x) = \frac{1}{E J_y} \left(-\frac{qL}{2}x + q\frac{x^2}{2} \right) \quad (3)$$

$$\text{Zdefiniujemy: } k^2 = N_1/(E J_y) \quad (4)$$

$$w''(x) + k^2 w(x) = \frac{k^2}{N_1} \left(-\frac{qL}{2}x + q\frac{x^2}{2} \right) \quad (5)$$

Równanie (5) jest niejednorodnym równaniem różniczkowym 2-go stopnia, które ma rozwiązanie w postaci sumy całki ogólnej $w_o(x)$ i szczególnej $w_s(x)$:

$$w_o(x) = A \sin(kx) + B \cos(kx) \quad (6)$$

$$w_s(x) = C_0 + C_1 x + C_2 x^2 \quad (7)$$

Jak widać całki szczególnej poszukujemy wśród wielomianów 2-go stopnia, tego samego stopnia jest też prawa strona równania (5). Wstawiamy (7) do (5):

$$2C_2 + k^2 (C_0 + C_1 x + C_2 x^2) = \frac{k^2}{N_1} \left(-\frac{qL}{2}x + q\frac{x^2}{2} \right) \quad (8)$$

Porównując współczynniki wyrazu wolnego, przy pierwszej i przy drugiej potędze x mamy:

$$2C_2 + k^2 C_0 = 0 \quad (9)$$

$$k^2 C_1 = \frac{k^2}{N_1} \left(-\frac{qL}{2} \right) \quad (10)$$

$$k^2 C_2 = \frac{k^2}{N_1} \frac{q}{2} \quad (11)$$

Z równania (10) wyznaczmy C_1 , z równania (11) C_2 , następnie z (9) wyznaczmy C_0 :

$$C_1 = \frac{-qL}{2N_1}, \quad C_2 = \frac{q}{2N_1}, \quad C_0 = \frac{-q}{N_1 k^2} \quad (12)$$

$$w(x) = w_o(x) + w_s(x) = A \sin(kx) + B \cos(kx) + \frac{q}{2N_1} x^2 - \frac{qL}{2N_1} x - \frac{q}{N_1 k^2} \quad (13)$$

Stałe całkowania A i B znajdziemy wykorzystując kinematyczne warunki brzegowe:

$$w(x=0) = 0 \Rightarrow B = \frac{q}{N_1 k^2} \quad (14)$$

$$w(x=L) = 0 \Rightarrow A \sin(kL) + B \cos(kL) + \frac{q}{2N_1} L^2 - \frac{qL}{2N_1} L - \frac{q}{N_1 k^2} = 0$$

$$\Rightarrow A \sin(kL) = \frac{q}{N_1 k^2} - B \cos(kL) = \frac{q}{N_1 k^2} - \frac{q}{N_1 k^2} \cos(kL) = \frac{q}{N_1 k^2} (1 - \cos(kL))$$

$$\Rightarrow A = \frac{q}{N_1 k^2} \frac{(1 - \cos(kL))}{\sin(kL)} \quad (15)$$

Po wstawieniu A i B z (14) i (15) do (13) i po uporządkowaniu mamy:

$$w(x) = \frac{q}{N_1 k^2} \left[\frac{(1 - \cos(kL))}{\sin(kL)} \sin(kx) + \cos(kx) + \frac{k^2}{2} x^2 - \frac{k^2 L}{2} x - 1 \right] \quad (16)$$

Aby znaleźć maksymalne ugięcie trzeba by zbadać funkcję w(x) - ale wiemy, że równanie (16) jest rozwiązaniem belki pokazanej na rysunku. Największe ugięcie będzie w środku, dla $x = L/2$

$$f = w\left(x = \frac{L}{2}\right) = \frac{q}{N_1 k^2} \left[\frac{(1 - \cos(kL))}{\sin(kL)} \sin\left(k \frac{L}{2}\right) + \cos\left(k \frac{L}{2}\right) + \frac{k^2}{2} \cdot \frac{L^2}{4} - \frac{k^2 L}{2} \cdot \frac{L}{2} - 1 \right] \quad (17)$$

Oznaczmy: $u = \frac{kL}{2}$ i zastosujemy tożsamości trygonometryczne: (18)

$$\cos(kL) = \cos(2u) = 1 - 2 \sin^2(u), \quad \sin(kL) = \sin(2u) = 2 \sin(u) \cos(u)$$

$$\begin{aligned} f &= \frac{q}{N_1 k^2} \left[\frac{(1 - 1 + 2 \sin^2(u))}{2 \sin(u) \cos(u)} \sin(u) + \cos(u) - \frac{u^2}{2} - 1 \right] = \frac{q}{N_1 k^2} \left[\frac{\sin^2(u)}{\cos(u)} + \cos(u) - \frac{u^2}{2} - 1 \right] = \\ &= \frac{q}{N_1 k^2} \left[\frac{\sin^2(u) + \cos^2(u)}{\cos(u)} - \frac{u^2}{2} - 1 \right] = \frac{q}{N_1 k^2} \left[\frac{1}{\cos(u)} - \frac{u^2}{2} - 1 \right] = \frac{q}{N_1 k^2} \left[\frac{2 - u^2 \cos(u) - 2 \cos(u)}{2 \cos(u)} \right] \end{aligned}$$

Ostatnią postać można zastosować do obliczeń.

Przekształćmy jeszcze współczynnik przed kwadratowym nawiasem.

Z definicji (4) mamy: $N_1 = k^2 (E J_y)$ czyli: $N_1 k^2 = k^4 (E J_y)$

Z definicji (18) mamy: $k = 2u/L$ czyli: $k^4 = 16u^4/L^4$

Współczynnik:
$$\frac{q}{N_1 k^2} = \frac{q}{k^4 E J_y} = \frac{q L^4}{16 u^4 E J_y}$$

$$f = \frac{q L^4}{32 E J_y} \cdot \frac{2 - u^2 \cos(u) - 2 \cos(u)}{u^4 \cos(u)} \quad (19)$$

Na koniec części dotyczącej maksymalnego ugięcia f przeanalizujemy wzór (19) w dwu skrajnych przypadkach.

Gdy wartość siły ściskającej N_1 zmierza do siły krytycznej określonej wzorem Eulera:

$$N_1 \rightarrow \frac{\Pi^2 E J_y}{L^2} \Rightarrow \frac{N_1}{E J_y} = k^2 \rightarrow \frac{\Pi^2}{L^2} \Rightarrow kL \rightarrow \Pi \Rightarrow u \rightarrow \frac{\Pi}{2}$$

W tym przypadku $\cos(u \rightarrow \Pi/2) \rightarrow 0$ czyli $f \rightarrow \infty$. Wynik ten jest niepoprawny - w rzeczywistości obserwujemy skończone ugięcia. Błąd polega na zastosowaniu wzoru (19) dla dużych ugięć a przy wyprowadzaniu obowiązywała zasada małych pochodnych przemieszczeń ($w' \neq 0$) - nie mylić z zasadą

zesztywnienia, od której odstępiliśmy. Dzięki zastosowaniu zasady małych pochodnych przemieszczeń uproszczono wzór określający krzywiznę $\cong w''$. Mimo wszystko zastosowanie wzoru (19), dającego dla obciążeń ściskających bliskich sile Eulerowskiej zawyżone wyniki, jest bezpieczne - rzeczywiste ugięcia będą mniejsze.

Drugi skrajny przypadek - siła ściskająca N_1 zmierza do zera:

$$N_1 \rightarrow 0 \quad \Rightarrow \quad k \rightarrow 0 \quad \Rightarrow \quad u \rightarrow 0 \quad \Rightarrow \quad \cos(u) \rightarrow 1$$

Obliczymy granice wyrażenia zależnego od u ze wzoru (19), przy $u \rightarrow 0$. Ze względu na pojawianie się wyrażenia nieoznaczonego typu $0/0$ zastosujemy kilkakrotnie zasadę de l'Hospitala.

$$\begin{aligned} \lim_{u \rightarrow 0} \frac{2 - u^2 \cos(u) - 2 \cos(u)}{u^4 \cos(u)} &= \lim_{u \rightarrow 0} \frac{u^2 \sin(u) - 2u \cdot \cos(u) + 2 \sin(u)}{4u^3 \cos(u) - u^4 \sin(u)} = \\ \lim_{u \rightarrow 0} \frac{u^2 \cos(u) + 2u \cdot \sin(u) + 2u \cdot \sin(u) - 2 \cos(u) + 2 \cos(u)}{12u^2 \cos(u) - 4u^3 \sin(u) - 4u^3 \sin(u) - u^4 \cos(u)} &= \\ \lim_{u \rightarrow 0} \frac{u^2 \cos(u) + 4u \cdot \sin(u)}{12u^2 \cos(u) - 8u^3 \sin(u) - u^4 \cos(u)} &= \\ \lim_{u \rightarrow 0} \frac{-u^2 \sin(u) + 2u \cdot \cos(u) + 4u \cdot \cos(u) + 4 \sin(u)}{-12u^2 \sin(u) + 24u \cdot \cos(u) - 8u^3 \cos(u) - 24u^2 \sin(u) + u^4 \sin(u) - 4u^3 \cos(u)} &= \\ \lim_{u \rightarrow 0} \frac{4 \sin(u) + 6u \cdot \cos(u) - u^2 \sin(u)}{24u \cdot \cos(u) - 36u^2 \sin(u) - 12u^3 \cos(u) + u^4 \sin(u)} &= \\ \lim_{u \rightarrow 0} \frac{4 \cos(u) + 6 \cos(u) - 6u \cdot \sin(u) - \dots}{24 \cos(u) - 24u \cdot \sin(u) - \dots} &= \frac{10}{24} = \frac{5}{12} \end{aligned}$$

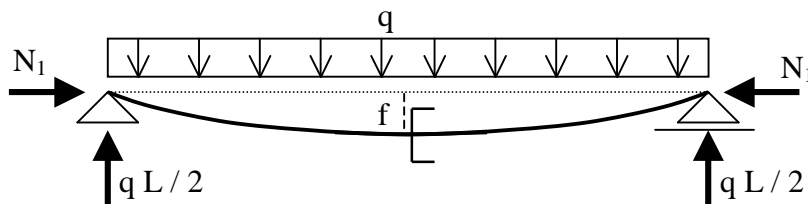
Przy ostatnim zastosowaniu zasady de l'Hospitala zapisano pochodną od dwóch pierwszych składników licznika i od pierwszego składnika mianownika. Pozostałe składniki zaznaczone kropkami zawierają czynnik u w 1-szej, 2-giej, 3-ciej lub 4-tej potędze, wartość takich czynników zmierza do zera.

$$\text{Dla } N_1=0 \text{ ugięcie } f = f_0 = \frac{q L^4}{32 E J_y} \cdot \frac{5}{12} = \frac{5}{384} \cdot \frac{q L^4}{E J_y} \quad (20)$$

Ostatni wynik łatwiej można znaleźć obliczając ugięcie belki wolnopodpartej obciążonej tylko poprzecznie (q). Obliczenia dla $N_1=0$ przeprowadzono, aby sprawdzić czy wzór określający ugięcie (19), daje poprawny wynik w tym przypadku – widać, że tak.

Określenie maksymalnego momentu zginającego.

Z symetrii belki wynika, że maksymalny moment wystąpi w środku rozpiętości (analogicznie było z ugięciem f).

$$\begin{aligned} M_{\max} = M\left(x = \frac{L}{2}\right) &= \frac{q L^2}{8} + N_1 \cdot f = \frac{q L^2}{8} + \frac{q}{k^2} \left[\frac{1}{\cos(u)} - \frac{u^2}{2} - 1 \right] = \frac{q L^2}{8} + \frac{q}{k^2 \cos(u)} - \frac{q}{k^2} \cdot \frac{u^2}{2} - \frac{q}{k^2} = \\ \frac{q L^2}{8} + \frac{q}{k^2 \cos(u)} - \frac{q}{k^2} \cdot \frac{k^2 L^2}{8} - \frac{q}{k^2} &= \frac{q}{k^2 \cos(u)} - \frac{q}{k^2} = \frac{q}{k^2} \left(\frac{1}{\cos(u)} - 1 \right) = \frac{q L^2}{4 u^2} \left(\frac{1 - \cos(u)}{\cos(u)} \right) \end{aligned}$$

$$\text{Ostatecznie zapiszemy: } M_{\max} = \frac{q L^2}{4} \cdot \frac{1 - \cos(u)}{u^2 \cos(u)} \quad (21)$$

Analogicznie jak dla ugięcia f przeanalizujemy wzór (21) w dwu skrajnych przypadkach.

Gdy wartość siły ściskającej N_1 zmierza do siły krytycznej określonej wzorem Eulera:

$$N_1 \rightarrow \frac{\Pi^2 E J_y}{L^2} \Rightarrow \frac{N_1}{E J_y} = k^2 \rightarrow \frac{\Pi^2}{L^2} \Rightarrow k L \rightarrow \Pi \Rightarrow u \rightarrow \frac{\Pi}{2}$$

W tym przypadku $\cos(u \rightarrow \Pi/2) \rightarrow 0$ czyli $M_{\max} \rightarrow \infty$. Ten wynik też jest niepoprawny, – z czego wynika błąd i jego konsekwencje opisano w części dotyczącej ugięcia f . Analogicznie: zastosowanie wzoru (21), dającego dla obciążeń ściskających bliskich sile Eulerowskiej zawyżone wyniki, jest bezpieczne - rzeczywiste momenty zginające będą mniejsze.

Drugi skrajny przypadek - siła ściskająca N_1 zmierza do zera:

$$N_1 \rightarrow 0 \Rightarrow k \rightarrow 0 \Rightarrow u \rightarrow 0 \Rightarrow \cos(u) \rightarrow 1$$

Obliczymy granice wyrażenia zależnego od u ze wzoru (21), przy $u \rightarrow 0$. Ze względu na pojawianie się wyrażenia nieoznaczonego typu $0/0$ dwukrotnie zastosujemy zasadę de l'Hospitala.

$$\lim_{u \rightarrow 0} \frac{1 - \cos(u)}{u^2 \cos(u)} \stackrel{H}{=} \lim_{u \rightarrow 0} \frac{\sin(u)}{2u \cdot \cos(u) - u^2 \sin(u)} \stackrel{H}{=}$$

$$\lim_{u \rightarrow 0} \frac{\cos(u)}{2 \cos(u) - 2u \cdot \sin(u) - 2u \cdot \sin(u) - u^2 \cos(u)} = \frac{1}{2}$$

$$\text{Dla } N_1=0 \text{ moment } M_{\max} = M_{\max o} = \frac{q L^2}{4} \cdot \frac{1}{2} = \frac{q L^2}{8} \quad (22)$$

Obliczenia dla $N_1=0$ przeprowadzono, aby sprawdzić czy wzór określający maksymalny moment (21), daje poprawny wynik w tym przypadku – widać, że tak.